

Saken

Fördragsbrott — Ofullständigt och felaktigt införlivande av artikel 9.3 b, c och e i rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330 s. 32) — Distribution av dricksvatten som inte motsvarar de erforderliga parametervärdena — Undantag.

Domslut

1. *Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten, genom att inte införliva artikel 9.3 b, c och e i direktivet på ett fullständigt och korrekt sätt.*
2. *Storhertigdömet Luxembourg ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 346, 18.12.2010.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf den 11 april 2011 — FRA.BO SpA mot Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. (DVGW) — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

(Mål C-171/11)

(2011/C 226/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fra.bo. S.p.A.

Motpart: Deutsche Vereinigung des Gas- und Wasserfaches e.V. — Technisch-Wissenschaftlicher Verein

Ytterligare deltagare i rättegången: DVGW-Cert GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 28 EG (nu artikel 34 FEUF), eventuellt jämförd med artikel 86.2 EG (= artikel 106.2 FEUF), tolkas så, att privaträttsliga inrättningar, vilka har inrättats för att ta fram tekniska standarder på ett visst område och för att certifiera produkter med stöd av nämnda standarder, vid framtagandet av nämnda standarder och under certifieringsförfarandet är skyldiga att iaktta ovannämnda artiklar, när den natio-

nella lagstiftaren uttryckligen betraktar produkter för vilka certifikat har utfärdats som lagenliga, vilket i praktiken i vart fall avsevärt försvårar försäljning av produkter för vilka sådana certifikat inte har utfärdats?

2. För det fall den första frågan ska besvaras nekande:

Ska artikel 81 EG (= artikel 101 FEUF) tolkas så, att verksamhet på området för framtagande av tekniska standarder och certifiering av produkter med stöd av nämnda standarder vilken utförs av en sådan privaträttslig inrättning som närmare beskrivs i fråga 1 ska anses utgöra "ekonomisk verksamhet" när inrättningen kontrolleras av företaget?

För det fall ovanstående delfråga ska besvaras jakande:

Ska artikel 81 EG tolkas så, att en företagssammanslutnings framtagande av tekniska standarder och certifiering med stöd av nämnda standarder i en medlemsstat kan hindra handeln mellan medlemsstaterna, när en produkt som lagligen tillverkas och säljs i en annan medlemsstat till följd härav inte alls eller endast med avsevärda svårigheter kan säljas i den förstnämnda medlemsstaten eftersom den inte uppfyller kraven i den tekniska standarden och, med beaktande av nämnda standards genomslag på marknaden och av nationella bestämmelser enligt vilka ett certifikat från företagssammanslutningen intygar att de lagstadgade kraven är uppfyllda, försäljning utan ett sådant certifikat i princip är omöjligt, och när den tekniska standarden för det fall den hade antagits direkt av den nationella lagstiftaren inte hade varit tillämplig med anledning av att den strider mot principerna om fri rörlighet för varor?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein (Tyskland) den 11 april 2011 — Georges Erny mot Daimler AG — Werk Wörth

(Mål C-172/11)

(2011/C 226/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeitsgericht Ludwigshafen am Rhein

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georges Erny

Motpart: Daimler AG — Werk Wörth

Tolkningsfrågor

1. Strider ett enskilt avtal om deltidsarbete på grund av ålder enligt vilket, såsom enligt 5 § 1 i parternas avtal om deltidsarbete på grund av ålder, det överenskomna extrabeloppet också med avseende på gränsarbetare från Frankrike ska beräknas enligt den tyska förordningen om minimilön (Mindestnettoentgeltverordnung), mot artikel 45 FEUF såsom den har konkretiserats i artikel 7.4 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 ⁽¹⁾ av den 15 oktober 1968?
2. För det fall den första frågan besvaras jakande:

Ska motsvarande bestämmelser i kollektivavtal, såsom punkt 8.3 i det allmänt bindande kollektivavtalet av den 24 juli 2000 och 7 § i kollektivavtalet av den 23 november 2004, med beaktande av artikel 45 FEUF såsom den har konkretiserats i artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 1612/68 tolkas så, att extrabeloppet för gränsarbetares del inte ska beräknas med tillämpning av tabellen i förordningen om minimilön?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13 april 2011 — Finanzamt Steglitz mot Ines Zimmermann

(Mål C-174/11)

(2011/C 226/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof (Tyskland)

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Steglitz

Svarande: Ines Zimmermann

Tolkningsfrågor

1. Får den nationella lagstiftaren enligt artikel 13 A.1 g eller 13 A.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter ⁽¹⁾ möjlighet att föreskriva att undantag från skatteplikt för tjänster avseende ambulering av sjukvård och vårdbehövande ska vara beroende av att vårdkostnaderna hos dessa vårdinrättningar "under föregående kalenderår i minst två tredjedelar av fallen helt eller till övervägande del burits av enligt lag inrättade socialförsäkringsorgan eller myndigheter för socialt bistånd" (4 § punkt 16 e i Umsatzsteuergesetz 1993 (mervärdesskattelag)?

2. Är det med hänsyn till principen om mervärdesskattens neutralitet av betydelse för svaret på denna fråga att den nationella lagstiftaren medger undantag från skatteplikt för samma tjänster på andra villkor, när dessa tillhandahålls av officiellt erkända fria socialvårdsföreningar eller av juridiska personer, personsammanslutningar eller förmögenhetsmassor som främjar socialvården och är anslutna till ett socialvårdsförbund i egenskap av medlem (4 § punkt 18 i Umsatzsteuergesetz 1993)?

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 14 april 2011 — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica och HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d. mot Bundesminister für Finanzen

(Mål C-176/11)

(2011/C 226/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica och HIT LARIX, prirejanje posebnih iger na sreco in turizem d.d.

Svarande: Bundesminister für Finanzen

Tolkningsfråga

Är det förenligt med friheten att tillhandahålla tjänster att en medlemsstat har infört en regel om att reklam för ett kasino som ligger utanför denna medlemsstats territorium endast är tillåten om för sådana inrättningar tillämpliga bestämmelser angående skydd för spelarna ligger i linje med medlemsstatens egna bestämmelser?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nr 1 de Oviedo (Spanien) den 27 april 2011 — Susana Natividad Martínez Álvarez mot Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Mål C-194/11)

(2011/C 226/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo nr 1 de Oviedo